

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 43.

Vydána dne 15. května 1946.

Cena Kčs 5.—

O B S A H:

(91.—97.) 91. Zákon o právních předpisech pro statistiku zahraničního obchodu na území republiky Československé a o přechodném zrušení povinnosti předkládati při statistickém hlášení dovozu osvědčení o výrobním původu zboží. — 92. Zákon o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon). — 93. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé k některým ustanovením devisového zákona. — 94. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o vývozu, dovozu a právozu platidel v cestovním styku. — 95. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o hlášení pohledávek a závazků vůči cizině, jakož i o hlášení některých majetkových hodnot a práv. — 96. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o nakládání s drahými kovy. — 97. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o dovozu a právozu říšských marek.

91.

Zákon

ze dne 11. dubna 1946.

o právních předpisech pro statistiku zahraničního obchodu na území republiky Československé a o přechodném zrušení povinnosti předkládati při statistickém hlášení dovozu osvědčení o výrobním původu zboží.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Pro státní statistiku zahraničního obchodu Československé republiky platí výhradně právní předpisy platné pro ní dne 29. září 1938, to jest zákon ze dne 13. července 1922, č. 235 Sb., o nové úpravě statistiky zahraničního obchodu, vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1922, č. 328 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 13. července 1922, č. 235 Sb., o nové úpravě statistiky zahraničního obchodu, ve znění vládních nařízení ze dne 25. října 1923, č. 220 Sb., ze dne 29. srpna 1924, č. 188 Sb., a ze dne 5. prosince 1930, č. 178 Sb., a vyhláška předsedy vlády ze dne 10. prosince 1931, č. 197 Sb., o hlášení čistě váhy ke statistice zahraničního obchodu u zboží dováženého a vyváženého ve speciálním obchodě.

(2) Státní statistiku zahraničního obchodu provádí pro území celého státu Státní úřad statistický v Praze.

§ 2.

Povinnost předkládati při statistickém hlášení dovozu některých druhů zboží osvědčení o výrobním původu podle vládních nařízení ze dne 16. dubna 1935, č. 86 Sb., o povinnosti předkládati při statistickém hlášení dovozu zboží osvědčení o výrobním původu, a ze dne 26. února 1937, č. 30 Sb., o povinnosti předkládati při statistickém hlášení dovozu některých druhů zboží osvědčení o výrobním původu, ve znění vládních nařízení ze dne 11. března 1938, č. 46 Sb., se pro přechodnou dobu zrušuje; vláda určí nařízením, od kdy nastane zase povinnost předkládati tato osvědčení.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursiny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Řípka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Kopecký v. r.,

téz za min. Dr. Nejedlého

Dr. Drtina v. r.

Laušman v. r.

Duriš v. r.

Dr. Pieter v. r.

gen. Hasal v. r.

Dr. Procházka v. r.,

též za min. Hálu

Dr. Šoltész v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

92.

Zákon**ze dne 11. dubna 1946****o vázaném devisovém hospodářství
(devisový zákon).**Prozatímní Národní shromáždění republiky
Československé naneslo se na tomto zákoně:**ODDÍL I.****Základní a pojmová ustanovení.****§ 1.****Základní ustanovení.**

Na ochranu československé měny a k zajištění nerušeného platebního styku s cizinou podrobují se majetkové vztahy mezi tuzemskem a cizinou úpravám a omezením uvedeným v tomto zákonu.

§ 2.**Devisoví tuzemci a devisoví cizozemci.**

(1) Devisovými tuzemci jsou fyzické osoby, které mají v tuzemsku své bydliště nebo se zde alespoň po dobu jednoho roku zdržují, jakož i osoby právnické, sdružení osob, podniky (firmy), které mají v tuzemsku sídlo nebo místo správy. Za devisové tuzemce se pokládají i tuzemské pobočky (representace, závody a pod.) devisových cizozemců bez rozdílu, zda jsou právně samostatné či nikoliv, a to i tehdy, je-li místo jejich správy, po případě ústřední správy v cizině.

(2) Devisovými cizozemci jsou jiné než v odstavci 1 uvedené osoby, sdružení osob a podniky (firmy), jakož i cizozemské podniky a pobočky (representace, závody a pod.) devisových tuzemců bez rozdílu, zda jsou právně samostatné či nikoliv.

(3) Národní banka československá (dále jen „Národní banka“) může v pochybných případech ve shodě s ministerstvem financí, pokud se týká pověřenectvem financí, závazně rozhodnouti, zda určitá osoba nebo jiný útvar jest devisovým tuzemcem nebo devisovým cizozemcem.

§ 3.**Platidla.**

(1) Platidly podle tohoto zákona jsou:

a) peníze, t. j. bankovky, státočky, drobné peníze papírové a mince,

b) ostatní platební prostředky, t. j. šeky, směnky, poukázky, pověřovací listy a jiné platební příkazy (výplaty).

(2) Cizozemskými platidly jsou:

a) peníze znějící na cizí měnu (valuty),
b) ostatní platební prostředky (odstavec 1, písm. b) splatné v cizině, bez rozdílu na jakou měnu znějí (devisy).

§ 4.**Drahé kovy.**

(1) Drahými kovy podle tohoto zákona jsou: zlato, stříbro, platina, palladium, ruthenium, rhodium, iridium a osmium ve stavu nezpracovaném, jakož i zlaté a stříbrné mince vzaté z oběhu, nebo oběhu neschopné, mince obchodní, mince slavnostní a zlaté medaile.

(2) Nezpracovanými drahými kovy se rozumějí slitky, plechy, pruty, granálie, dráty, zlomky, staré zlato, stříbro a platina, odpadky a pod., ve stavu ryzím nebo ve směsi, anebo ve slitině s jinými kovy.

§ 5.**Cenné papíry.**

(1) Cennými papíry podle tohoto zákona jsou vedle státních a jiných veřejných a soukromých dílčích dluhopisů, zástavních listů, pokladničních poukázek, akcií, kuksů a jiných cenných papírů také životní pojistky, vkladní (sporitelní) knížky (listy), depositní potvrzenky, úrokové a dividendové kupony a talony.

(2) Cizozemskými cennými papíry jsou cenné papíry, které jsou splatny v cizině, nebo které znějí na hodnoty, jež jsou v cizině.

§ 6.**Devisové banky.**

(1) Devisovými bankami podle tohoto zákona jsou peněžní ústavy a peněžní podniky, které ministerstvo financí, pokud se týká pověřenectvo financí, po dohodě s Národní bankou a po slyšení zájmových korporací určí vyhláškou v Úředním listě. Rozsah oprávnění a povinností devisových bank v rámci tohoto zákona stanoví Národní banka.

(2) Ministerstvo financí, pokud se týká pověřenectvo financí, může po dohodě s Národní bankou mimo to pověřiti další peněžní ústavy a podniky, cestovní kanceláře a pod., aby za stanovených podmínek vykonávaly určitě úkoly devisových bank.

ODDÍL II.

Devisové povinnosti a devisová omezení.

§ 7.

Úhrady z ciziny do tuzemska.

(1) Devisoví tuzemci jsou povinni dáti si uhraditi své pohledávky vůči cizině, ať jich nabylí jakýmkoliv způsobem, ihned při splatnosti platem do tuzemska. Tento plat lze provéstí volnou výplatou v cizozemské měně nebo způsobem stanoveným Národní bankou podle § 11, odst. 2. Devisoví tuzemci jsou povinni na vyzvání prokázati, že vydaložili řádnou péči, aby jejich cizozemští dlužníci splnili své závazky bez průtahů a způsobem předepsaným tímto zákonem.

(2) Příjmatí úhrady z ciziny jinak než podle ustanovení odstavce 1 jest zakázáno, leč by Národní banka udělila k tomu povolení.

(3) Příjemci úhrad z ciziny jsou povinni prokázati Národní bance na její vyzvání důvod úhrady. Úhradu, která odporuje zájmům devisového hospodářství, Národní banka nepřipustí.

(4) Devisový tuzemec smí přijmouti v tuzemsku plat v jakékoliv měně od devisového cizozemce nebo ve prospěch devisového cizozemce jen s povolením Národní banky.

§ 8.

Odvodová povinnost.

(1) Devisoví tuzemci jsou povinni odvésti Národní bance přímo nebo prostřednictvím devisové banky nejpozději do deseti dnů po nabytí:

- a) cizozemská platidla (valuty a devisy),
- b) drahé kovy.

(2) Národní banka tyto hodnoty odkoupí za podmínek jí stanovených, nebo je převezme do nucené úschovy, anebo osobu povinnou odvodem od této povinnosti na žádost zproští.

(3) Kdo se stane devisovým tuzemcem, jest povinen hodnoty jmenované v odstavci 1 odvésti Národní bance do deseti dnů ode dne, kdy se stal devisovým tuzemcem.

(4) Osoby povinné odvodem, které se zdržují v cizině v době, kdy nabudou hodnot jmenovaných v odstavci 1, splní odvodovou povinnost nejpozději do deseti dnů po svém návratu do tuzemska.

(5) Je-li jisto, že hodnot jmenovaných v odstavci 1, které devisový tuzemec drží s povolením Národní banky pro určitý účel, nemůže nebo nemá býti použito k povolenému účelu, nutno je odvésti Národní bance nejpozději

do deseti dnů po uplynutí platnosti povolení. Národní banka je oprávněna převzít tyto hodnoty za původní kurs (cena) nebo za denní kurs (denní cenu), je-li denní kurs (cena) nižší než kurs (cena) původní.

(6) Národní banka může stanoviti výjimky z odvodové povinnosti v případech, kde odvod není nutný nebo vhodný z hlediska zájmů na ochraně měny, zejména se zřetelem na jejich povahu, určení nebo množství.

§ 9.

Ohlašovací a podmíněčná odvodová povinnost.

(1) Národní bance jest hlásiti:

- a) pohledávky devisových tuzemců vůči devisovým cizozemcům,
- b) cizozemské cenné papíry, náležející devisovým tuzemcům,
- c) tuzemská platidla a tuzemské cenné papíry, které jsou pro devisového tuzemce uloženy v cizině,
- d) jiné majetkové hodnoty a majetková práva v cizině, která náležejí devisovým tuzemcům,
- e) závazky devisových tuzemců vůči devisovým cizozemcům,
- f) tuzemské majetkové hodnoty a majetková práva, která náležejí devisovým cizozemcům, a
- g) změny týkající se hodnot a závazků, hlášených podle písm. a) až f).

(2) Hlášením podle odstavce 1 jest povinen vlastník (věřitel) po případě držitel, pokud se týká dlužník. V jejich zastoupení jest však povinna podati hlášení osoba, která v tuzemsku hodnoty nebo závazky spravuje, u hodnot, které jsou v úschově tuzemského peněžního ústavu (peněžního podniku), tuzemský peněžní ústav (peněžní podnik), a u hodnot uvedených u písm. f) osoba, která je má v úschově nebo se jinak o ně stará.

(3) Způsob a lhůty hlášení, jakož i výjimky z ustanovení odstavců 1 a 2 stanoví Národní banka.

(4) Povinnost hlásiti pohledávku odpadá, odvede-li osoba hlášením povinná Národní bance ve lhůtě stanovené k hlášení částku získanou vybráním pohledávky.

(5) Národní banka může přikázati, aby hodnoty uvedené v odstavci 1, písm. a) a b) se jí odvedly, nebo aby cizozemské cenné papíry se prodaly v cizině a aby výtěžek se jí odvedl nebo aby se ho použilo způsobem jí určeným; může též přikázati, aby pohledávky

vázané výpovědní lhůtou byly vypovězeny. Stejně může Národní banka přikázati majitelům pohledávek vůči devisovým cizozemcům, aby tyto pohledávky postoupili buď jí, anebo devisové bance, již označí. Devisová banka jest povinna uvědomiti dlužníka o postupu pohledávky s poukazem na tento předpis, postoupenou pohledávku řádně a svědomitě spravovati v dohodě s původním věřitelem a uspokojiti jej po dojití úhrady. Ustanovení § 8, odst. 2 platí přiměřeně.

(9) Listina o postupu pohledávky podle ustanovení předcházejícího odstavce jest osvobozena od poplatků.

(10) Devisoví tuzemci, kteří se chtějí vyšíňovati nebo přeložiti do ciziny své sídlo, jsou povinni vyžádati si od Národní banky uvolnění hodnot jmenovaných v § 8, odst. 1, leč by je Národní bance odvedli, jakož i hodnot jmenovaných v § 9, odst. 1, písm. a) a b), jejichž jsou majiteli, a splniti příkazy dané jim Národní bankou eo do těchto hodnot.

(11) Vláda může nařízením stanoviti, že ustanovení odstavců 5 a 7 se vztahují i na jiné majetkové hodnoty a práva devisových tuzemců v cizině.

§ 10.

Platy do ciziny a platy ve prospěch devisových cizozemců.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno platiti v jakékoliv měně nebo jakýmkoliv způsobem

a) do ciziny,

b) v tuzemsku devisovému cizozemci anebo ve prospěch devisového cizozemce.

(2) Platy na cizozemské účty (§ 19, odst. 2) u peněžního ústavu nebo peněžního podniku, jakož i výplaty z takových účtů se posuzují jako platy podle odstavce 1, písm. b).

(3) Vláda může stanoviti nařízením, že určité druhy závazků do ciziny musí býti zaplaceny při splatnosti, po případě i před splatností.

§ 11.

Zvláštní úprava platebního styku.

(1) Národní banka může stanoviti, aby platy tuzemských dlužníků do ciziny byly konány složením hodnoty v tuzemské měně, buď u ní, nebo u některého jiného místa.

(2) Národní banka, provádějíc mezistátní ujednání o platebním styku, stanoví, jakým

způsobem jest podle těchto ujednání vyrovnávati pohledávky a závazky v platebním styku mezi republikou Československou a smluvním státem. Devisoví tuzemci jsou povinni sjednati tento způsob vyrovnávání při všech právních jednáních, jimiž nabývají pohledávek, nebo jimiž jim vznikají závazky vůči cizině.

(3) Vláda může nařízením stanoviti povinnost ujednávati určitou lhůtu, ve které se úhrady mají uskutečniti.

(4) Závazek tuzemského dlužníka vůči cizozemskému věřiteli zaniká podle ustanovení mezistátních dohod o platebním styku. Neobsahuje-li tato žádného ustanovení, platí dohoda stran; není-li zde ani dohody stran, zaniká závazek složením dlužné částky podle odstavce 1, po případě odstavce 2.

(5) Národní banka vyplatí hodnotu poukazu z ciziny jen podle znění příkazu příslušného platebního místa v cizině.

(6) Na platy převáděné z ciziny do tuzemska a z tuzemska do ciziny nelze u Národní banky vésti exekuci.

§ 12.

Vývoz, dovoz a průvoz platidel, cenných papírů a drahých kovů.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno jakýmkoliv způsobem (na př. v cestovním, pohraničním, poštovním, železničním, lodním, leteckém nebo jiném dopravním styku)

a) vyvézti do ciziny tuzemská i cizozemská platidla, cenné papíry a drahé kovy,

b) dovézt z ciziny tuzemská platidla, cenné papíry, drahé kovy a ta cizozemská platidla, která Národní banka určí.

(2) Národní banka určí způsob, jak naložiti s hodnotami uvedenými v odstavci 1, dovezenými z ciziny bez jejího povolení.

(3) Průvoz hodnot uvedených v odstavci 1 jest přípustný pouze způsobem stanoveným Národní bankou.

§ 13.

Dovoz a vývoz zboží.

(1) Pokud dovoz a vývoz zboží podléhá povolení podle předpisů o řízení zahraničního obchodu, bude Národní banka prováděti devisové řízení v souvislosti s dovozem a vývozem zboží zároveň.

(2) Vývozci zboží jsou povinni připojiti k průvodním listinám zášilek „Hlášení vývozní pohledávky“ na tiskopisu, jehož formu

a obsah určí Národní banka. Nebylo-li k záležitosti připojeno hlášení, nebo neshoduje-li se hlášení s průvodními listinami, nesmí býti záležitost vyvezena do ciziny.

§ 14.

Vývoz darů, stěhovaných svršků a cenných předmětů.

(1) Jen s povolením ministerstva financí (na Slovensku pověřenectva pro finance) nebo finančních úřadů, které ministerstvo financí určí, jest dovoleno vyvážeti do ciziny v cestovních styku, v pobraněním styku nebo v zásilkách, které nejsou určeny k úplatnému zcizování:

- a) věcné dary jakéhokoliv druhu,
- b) stěhované svršky,
- c) předměty z drahých kovů nebo ze směsi obsahujících tyto kovy, dále drahokamy, perly, skvosty, sbírky nebo jednotlivé předměty sběratelské ceny, obrazy, starožitnosti, kožišiny, anebo jiné předměty značnější hodnoty.

Tím nejsou dotčeny jiné předpisy vyžadující pro vývoz uvedených hodnot zvláštního povolení.

(2) Za vydání povolení podle odstavce 1 vybírá se přiměřeně k hodnotě vyváženého předmětu manipulační a režijní poplatky až do 50.000 Kčs; mimo to může býti vydání povolení vázáno na splnění určitých podmínek, které by zabezpečily dosažení účelů sledovaných tímto zákonem. O vymáhání a zajištění platí předpisy zákona o přímých daních.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s Národní bankou vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení podle potřeby částečně nebo zcela uvolnil vývoz předmětů uvedených v odstavci 1.

§ 15.

Nabývání cizozemských platidel a nakládání s nimi.

(1) Jen s povolením Národní banky smí devisový tuzemec:

- a) nabývatí cizozemských platidel za platidla tuzemská, leč by jich nabývala devisová banka,
- b) nakládati jakýmkoliv způsobem s cizozemskými platidly, leč by šlo o jejich odvod Národní bance podle § 8.

(2) Cizozemská platidla, která jsou úředně znamenána na tuzemské burse pro zboží a cenné papíry, nesmějí býti získávána nebo zcizována za tuzemská platidla za jiný než posledně známý kurs úředně znamenán na této burse, leč by Národní banka povolila výjimku.

(3) Kurs devís jest závazný též pro obchody s valutami, není-li pro valuty zname-nán zvláštní úřední kurs.

(4) Cizozemská platidla, která nejsou úředně znamenána na tuzemské burse pro zboží a cenné papíry, nesmějí býti získávána nebo zcizována za tuzemská platidla při kursu jiném, než jej stanovila Národní banka, nebo nestanovila-li ho, při kursu jiném, než je kurs vypočtený na podkladě jednak posledně známého cizozemského záznamu dotčeného platidla, jednak posledně známého, na tuzemské burse úředně znamenáného kursu měny cizozemského bursovního místa.

§ 16.

Drahé kovy.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno úplatně nabývatí drahých kovů, zcizovatí a zastavovatí je, leč by nabyvatelem byla osoba oprávněná podle odstavce 2.

(2) Osobami oprávněnými jsou osoby, které v rámci svého živnostenského oprávnění nebo při výkonu svého povolání anebo provozu podniku drahé kovy opracovávají nebo zpracovávají, anebo zboží z drahých kovů prodávají (včetně zubních lékařů, dentistů, zubních techniků a příslušníků dentálních živností) a jimž zároveň Národní banka udělí všeobecné povolení podle odstavce 1.

(3) Národní banka může:

a) vyhraditi si nabývání drahých kovů vytěžených a vyrobených v tuzemsku a vykupovatí je proto od těžařů a výrobců,

b) stanoviti povinnosti, které mají osoby oprávněné (odstavec 2) zachovávatí při nabývání drahých kovů a nakládání s nimi, jakož i povinnost vésti záznamy a podávatí hlášení,

c) stanoviti cenu, za kterou smí býti drahých kovů nabýváno nebo za kterou smějí býti zcizovány; pokud drahé kovy ve tvaru polotovarů, solí a zboží jsou určeny k průmyslovým neb živnostenským účelům, stanoví jejich cenu nejvyšší úřad cenový v dohodě s Národní bankou,

d) stanoviti, že předpisy tohoto paragrafu se na určité druhy drahých kovů nevztahují.

§ 17.

Cenné papíry.

Jen s povolením Národní banky jest dovoleno:

a) převáděti tuzemské i cizozemské cenné papíry s devisového tuzemce na devisového cizozemce do vlastnictví, jako zástavu nebo z jiného důvodu jakýmkoliv způsobem (účet-

ním převodem, vložení do úschovy, přeprá-
ním úschovy na jiné jméno, vydáním a pod.)

b) převáděti tuzemské i cizozemské cenné
papíry s devisového cizozemce na devisového
tuzemce do vlastnictví, jako zástavu nebo z ji-
ného důvodu.

c) převáděti cizozemské cenné papíry s de-
visového tuzemce na devisového tuzemce do
vlastnictví, jako zástavu nebo z jiného dů-
vodu,

d) zřizovati a udržovati jakéhokoliv úschovy
(depozitní účty) tuzemských a cizozemských
cenných papírů v tuzemsku ve prospěch devi-
sových cizozemců, aneb v cizině ve prospěch
devisových tuzemců, jakož i měniti práva
k těmto úschovám cenných papírů.

§ 18.

Nakládání s pohledávkami.

Jen s povolením Národní banky jest dovo-
leno nakládati:

a) s pohledávkami vůči devisovému cizo-
zemci, leč by šlo o vybrání pohledávky s od-
vedení vybrané částky Národní bance podle
§ 8.

b) s pohledávkami devisového cizozemce
vůči devisovému tuzemci,

c) s pohledávkami mezi devisovými tuzemci
ve prospěch devisového cizozemce.

§ 19.

Cizozemské účty.

(1) Dobropisy a zatížení na cizozemském
účtě lze konati jen na podkladě povolení Ná-
rodní banky uděleného k úkonu, kterého se
dobropis nebo zatížení týká, je-li podle tohoto
zákonu povolení k takovému úkonu zapotřebí.

(2) Cizozemským jest účet, který se vede
na jméno devisového cizozemce, jakož i účet
vedený na jméno devisového tuzemce, kterým
jest oprávněn nebo spoluoprávněn disponovati
devisový cizozemec nebo kterým se disponuje
z ciziny.

(3) Cizozemské účty jest označiti nadpisem
„cizozemský účet“.

(4) Cizozemské účty u peněžních ústavů
nebo peněžních podniků mohou býti přemě-
něny na tuzemské účty jen se souhlasem Ná-
rodní banky.

§ 20.

Úvěry a záruky.

(1) Jen s povolením Národní banky jest
dovoleno:

a) poskytovat devisovému cizozemci úvěry
všeho druhu jak v tuzemské, tak i v cizí měně,

b) přijímati úvěry všeho druhu v tuzemské
nebo v cizí měně od devisového cizozemce,
nebo dáti si je od něho přijalbiti,

c) zaručovati se a poskytovat jistoty
jakéhokoli druhu devisovému cizozemci za zá-
vazky kohokoli, nebo devisovému tuzemci za
závazky devisového cizozemce,

d) přijímati záruky a jistoty jakéhokoliv
druhu od devisového cizozemce za závazky
kohokoli, nebo od devisového tuzemce za zá-
vazky devisového cizozemce.

(2) Povolení podle odstavce 1, písm. a) a b)
není třeba k poskytnutí nebo přijetí úvěru do
výše částky účtované za zboží a vedlejší vý-
lohy, související s vývozem a dovozem zboží,
nebo za služby, pokud takové uvěření nepře-
sahuje lhůty v obchodě obvyklé, po případě
lhůty stanovené vládním nařízením vydaným
podle § 11, odst. 3.

§ 21.

Nemovitosti, podniky a účasti.

(1) Jen s povolením Národní banky jest do-
voleno:

a) devisovému tuzemci nabýti cizozemské
nemovitosti nebo práva na ni,

b) devisovému cizozemci nabýti tuzemské
nemovitosti nebo práva na ni,

c) devisovému tuzemci nabýti tuzemské ne-
movitosti nebo práva na ni od devisového cizo-
zemce.

(2) Jen s povolením Národní banky jest do-
voleno nakládati právními jednáními:

a) s cizozemskou nemovitostí devisového
tuzemce nebo s právem devisového tuzemce
na cizozemské nemovitosti,

b) s tuzemskou nemovitostí devisového
cizozemce nebo s právem devisového cizozemce
na tuzemské nemovitosti,

c) s tuzemskou nemovitostí devisového tu-
zemce nebo s právem na ni ve prospěch devi-
sového cizozemce.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí ob-
dobně i pro nakládání s podniky (závody),
jakož i s podíly a účastmi na podnicích, spo-
lečnostech a pod.

§ 22.

Pojišťování a zajišťování.

Jen s povolením Národní banky lze uzaví-
rati pojišťovací a zajišťovací smlouvy, ze kte-
rých by vznikly přímé závazky nebo pohle-
dávky vůči devisovým cizozemcům.

§ 23.

Autorská, licenční a patentní práva.

Jen s povolením Národní banky jest dovoleno uzavíratí právní jednání, jimiž vznikají, zanikají nebo se mění autorská, licenční nebo patentní práva devisových tuzemců vůči cizině, nebo devisových cizozemců vůči tuzemsku.

§ 24.

Jiná jednání vázaná na povolení.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením stanovila, že povolení Národní banky jest třeba i k jiným v předcházejících ustanoveních neuvedeným jednáním, jimiž vznikají, zanikají nebo se mění:

- a) závazky a pohledávky vůči devisovým cizozemcům,
- b) nároky k majetkovým hodnotám a práva v cizině nebo vůči devisovým cizozemcům,
- c) nároky k majetkovým hodnotám a práva devisových cizozemců v tuzemsku nebo vůči devisovým tuzemcům.

§ 25.

Nabývání v exekuci a vymáhání plnění podmíněných povolením.

(1) Jen s povolením Národní banky může devisový cizozemec nabýt tuzemské nemovitosti v dražbě.

(2) Je-li k dlužníkovu plnění, které se vymáhá soudně, třeba povolení podle tohoto zákona, povolí soud exekuci jen tehdy, je-li mu toto povolení vykázano.

(3) Totéž platí, jde-li o vymáhání pohledávky za tuzemským dlužníkem, kterou cizozemec postoupil tuzemci.

(4) Povolení potřebné k pinění dlužníkovu může si vyžádati i věřitel.

(5) V usnesení o povolení exekuce vyznačí soud, že mu bylo povolení (odstavec 2) vykázano. Nebylo-li takové povolení soudem vykázano, může povinná strana nebo poddlužník uplatnit tento nedostatek bez újmy možného snad rekursu odporem proti povolení exekuce.

(6) Odpor budiž vznesen u soudu, který exekuci povolil, ve lhůtě 15 dnů poté, co bylo usnesení o povolení exekuce doručeno tomu, kdo podává odpor; jinak jest vyloučen. Soud vyslechne o důvodech odporu účastníky a vykoná potřebná další šetření. Týkají-li se však důvody odporu sporných skutečností, provede o nich ústní jednání. Rozhodnutí se stane soudním

usnesením. Až do rozhodnutí o odporu nebudiž v exekuci pokračováno.

(7) Národní banka může stanoviti, kdy k povolení exekuce není třeba vykázati soudu povolení podle odstavce 2.

§ 26.

Vedení záznamů a podávání zpráv.

Národní banka může požadovati zprávy o obchodech a jednáních upravených tímto zákonem, jakož i zprávy o okolnostech přímo i nepřímo závažných s hlediska devisového hospodářství. Může také stanoviti, aby byly vedeny potřebné záznamy. Na požádání Národní banky jest jí předložiti k nahlédnutí obchodní (hospodářské) knihy, doklady a jiné písemnosti.

§ 27.

Povolení a opatření Národní banky.

(1) Národní banka může povolení podle tohoto zákona činiti závislým na splnění určitých podmínek, které by zabezpečily dosažení účelů sledovaných tímto zákonem, a vybíratí k úhradě správních výloh poplatky až do výše 1% hodnot, kterých se povolení týká.

(2) Kde se v tomto zákonu vyžaduje povolení Národní banky, může Národní banka stanoviti, ve kterých případech a za jakých podmínek není třeba tohoto povolení.

(3) Pokud jednání vázaná tímto zákonem na povolení provádí Národní banka sama, není k nim třeba povolení.

(4) Povolení udělené podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných nenahrazuje povolení potřebné podle jiných předpisů.

(5) Povolení udělené Národní bankou platí pro všechny zúčastněné (smluvní) strany.

(6) Opatření obecné povahy, vydaná Národní bankou podle tohoto zákona, vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení, a jde-li o opatření podle § 11, v Úředním listě.

§ 28.

Poměr k dohodě o Mezinárodním měnovém fondu.

Ministerstvo financí a Národní banka budou při provádění tohoto zákona dbáti dohody o Mezinárodním měnovém fondu. Pokud by použití tohoto zákona bylo v rozporu s povinnostmi, převzatými přístupem Československé republiky ke zmíněné dohodě, stanoví se podle § 27, odst. 2 a 6, ve kterých případech a v poměru ke kterým zemím se povolení Národní banky nevyžaduje.

ODDÍL III.

Dohled, donucovací a zajišťovací opatření.

§ 29.

Dohled ve věcech devisových.

(1) Ministerstvo financí nebo jím pověřené finanční orgány jsou oprávněny prováděti za účelem dohledu nad zachováváním tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných prohlídky osob, zásilek, zavazadel, dopravních prostředků, dále obchodních knih, hospedářských, živnostenských a jiných zápisů peněžních ústavů, peněžních podniků, závodů a jednotlivců, požadovati od majitele podniku nebo jeho zástupce vysvětlení, vyžádati si potřebné doklady a podle volného uvážení přibrati k těmto úředním úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týká, jsou oprávněny žádati, aby ke znalcům ustanoveným úřadem nebo Národní bankou byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti zákonných předpisů o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, jakož i dbáti toho, aby prohlídkami byla železniční a poštovní přeprava rušena pokud možno nejméně.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů trestního řízení.

(4) Jakékoliv úmyslné jednání nebo úmyslné opominutí, kterým by provádění prohlídky podle odstavce 1 bylo mařeno nebo ztěžováno, se trestá, pokud nezakládá skutkovou povahu trestného činu stíhatelného podle všeobecného trestního zákona, jako prostý důchodkový přešupek podle § 33, odst. 4.

(5) V dohodě s příslušnými ministerstvy mohou býti také jiné než v odstavci 1 zmíněné orgány pověřeny úkony dohledu ve věcech devisových.

§ 30.

Součinnost úřadů.

Všechny veřejné úřady jsou povinny podporovati ministerstvo financí a Národní banku při provádění úkolů uložených jim tímto zákonem a oznamovati jim k jejich dožadání všechny potřebné údaje, pokud tomu nejsou na závažnou zvláštní ustanovení anebo naléhavé ohledy služební.

§ 31.

Donucovací opatření.

Okresní finanční ředitelství mohou toho, kdo vůbec nebo řádně nesplnil odvodovou, ohlašovací a oznamovací povinnost uloženou podle tohoto zákona, vyzvat, aby v určité lhůtě povinnost splnil, a zároveň mu pohroziti, že mu

bude uložena pořádková pokuta číselně přesně určená, neučiní-li tak; tato pokuta nesmí přesahovati 10.000 Kčs. Neuposlechne-li vyzvaný bez dostatečné omluvy této výzvy, může býti bez újmy trestních následků podle § 83 tohoto zákona potrestán pořádkovou pokutou, kterouž mu bylo pohroženo. Výzvu s pohrůzkou pokuty lze opakovati a pokutu opětovně ukládati. Do nálezu okresního finančního ředitelství, jímž se ukládá pořádková pokuta, lze u tohoto úřadu do 15 dnů ode dne doručení podati odvolání nadřízenému finančnímu úřadu, který rozhodne s konečnou platností.

§ 32.

Zajišťovací opatření.

(1) Je-li důvodné podezření, že porušením nebo obcházením platných předpisů mají býti majetkové hodnoty odňaty devisovému hospodářství, mohou ministerstvo financí nebo s jeho zmocněním finanční úřady druhé stolice naříditi, že se s majetkem nebo s určitými částmi majetku podezřelých osob smí nakládati jen s povolením a podle směrnice úřadu, který nařízení vydal. Za těchto předpokladů mohou uvedené úřady učiniti i jiná zajišťovací opatření, jichž jest třeba, aby se zabránilo zamýšlenému přesunu majetku.

(2) Okresní finanční ředitelství, jakož i jiné finanční úřady zmocněné k tomu ministerstvem financí mohou za předpokladů odstavce 1 při nebezpečí z prodlení učiniti předběžná zajišťovací opatření, jichž je třeba, aby se zabránilo zamýšlenému přesunu majetku. V tomto případě musejí si vyžádati neprodleně dodatečné schválení ministerstva financí. Zruší-li ministerstvo financí zajišťovací opatření, zpraví o tom stranu úřad, který je nařídil.

(3) Rozhodnutí vydané podle odstavců 1 a 2 nabývá platnosti doručením nebo, není-li doručení možné, uplynutím dne, kdy bylo uveřejněno v Úředním listě.

(4) Před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 vyslechne úřad podezřelou osobu; při nebezpečí z prodlení, nebo není-li pobyt podezřelé osoby znám, může však býti od výsledku upuštěno.

(5) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou na dožadání povinny v mezích své působnosti poskytovat pomoc při výkonu opatření podle odstavců 1 a 2.

(6) Výlohy opatření učiněného podle odstavců 1 a 2 postihují osobu, proti níž opatření směřuje, leč by opatření jako již od počátku neodůvodněné bylo zrušeno. Výlohy, jejichž výši a způsob zaplacení určí ministerstvo financí, se vymáhají podle předpisů o vymáhání přímých daní.

ODDÍL IV.

Trestní ustanovení.

§ 33.

Trestné činy.

(1) Kdo úmyslně nebo vědomě:

a) koná nebo přijímá platy proti ustanovením §§ 7, 10 nebo 11,

b) nesplní odvodovou povinnost podle § 8 nebo podle § 9,

c) vyváží do ciziny nebo dováží z ciziny platidla, cenné papíry a drahé kovy proti ustanovení § 12,

d) vyváží dary, svršky a cenné předměty proti ustanovení § 14,

e) nabývá nebo získuje cizozemská platidla, drahé kovy nebo cenné papíry, anebo jinak s nimi nakládá proti ustanovením §§ 15, 16, po případě 17,

f) nakládá s pohledávkami proti ustanovení § 18,

g) přijímá nebo poskytuje úvěry, záruky anebo jiné jistoty proti ustanovení § 20,

h) nakládá právními jednáními s nemovitostmi, podniky nebo účastmi, anebo jich nabývá proti ustanovení § 21,

i) uvádí nesprávné nebo neúplné údaje skutkových okolností, nebo jich používá, aby vyálkal pro sebe nebo pro někoho jiného povolení nebo doklad, jichž jest třeba podle tohoto zákona nebo podle předpisů na jeho podkladě vydaných, nebo aby se vyhnul povinnosti tímto zákonem stanovené,

bude potrestán, není-li čin přísněji trestný podle ustanovení trestního zákona, za těžký přešupek důchodkový pokutou ve výši jednoduché až desetinásobné hodnoty předmětu trestného činu, při čemž se může uložit i trest vězení od jednoho dne do jednoho roku.

(2) Spáchal-li obviněný trestný čin podle odstavce 1 za přitěžujících okolností, zejména

a) použil-li podvržených, padělaných nebo porušených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách, anebo jiných prostředků k oklamání zvláště způsobilých,

b) snažil-li se uniknouti svému zadržení anebo zadržení předmětu trestného činu používaje při tom dopravních prostředků, nebo snažil-li se tímto způsobem po zadržení osvoboditi sebe nebo předmět trestného činu,

c) dopouští-li se trestných činů uvedených v odstavci 1 po živnostensku nebo ze zvyku,

d) spáchal-li trestný čin společně s dvěma nebo více osobami,

e) byl-li již pro porušení devisových předpisů pravoplatně odsouzen a dopustil-li se opět trestného činu podle odstavce 1 do pěti let po odsouzení,

f) převyšuje-li hodnota předmětu trestného činu 200.000 Kčs,

bude vedle pokuty uložen trest vězení od jednoho dne do jednoho roku; převyšuje-li však hodnota předmětu trestného činu 1.000.000 Kčs, bude uložen vedle pokuty trest tohoto vězení do dvou let.

(3) Nelze-li hodnotu předmětu trestného činu zjistiti, ani přibližně odhadnouti, budíž uložena pokuta až do 1.000.000 Kčs.

(4) Kdo jedná proti ustanovením tohoto zákona nebo proti předpisům a příkazům podle něho vydaným, bude potrestán, nejde-li o čin trestný podle odstavce 1, za prostý přešupek důchodkový pokutou do 200.000 Kčs.

(5) Pro případ nedobytnosti pokuty budíž uložen náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení stanoví se ve výměře jeden den za sto až tři sta korun podle míry zavinění.

(6) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, povzbuzováním, nabízením, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih nebo jinak úmyslně působí ke spáchání nebo při spáchání trestného činu jinou osobou. Totéž platí pro toho, kdo po spáchání trestného činu jinou osobou působí k tomu, aby účelu trestného činu bylo dosaženo, nebo aby opatřil sobě nebo někomu jinému z něho prospěch.

(7) Při ukládání pokut podle tohoto zákona neplatí ustanovení trestního zákona důchodkového o nejvyšší výměře pokut.

(8) Na upuštění od trestního řízení nemá obviněný právního nároku.

§ 34.

Pokus.

Pokus trestných činů podle tohoto zákona jest trestný stejně jako dokonáný trestný čin. Při výměře trestu jest však přihlížeti k tomu, že zůstalo při pokusu, jako k polehčující okolnosti, leč by k dokonání trestného činu nedošlo pro překážku nezávislou na vůli pachatelově.

§ 35.

Propadnutí.

(1) V rozsudku může býti vysloveno, že platidla, drahé kovy nebo jiné hodnoty, na které se trestný čin vztahuje, které byly k spáchání trestného činu určeny, nebo které jím byly

získány, nebo nemohou-li býti zachyceny, jejich hodnota, propadájí ve prospěch státu. Totéž platí i pro pomocné prostředky užití ke spáchání trestného činu. Těchto předpisů jest použití i tehdy, nejsou-li hodnoty vlastnictvím odsouzeného, bez ohledu na váznoucí na nich práva osob třetích nebo nároky osob třetích k nim, ledaže by jich vznik nabyl trestným činem spáchaným proti osobám třetím.

(2) Okresní finanční ředitelství mohou prohlásiti za propadlé ve prospěch státu hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny nebo jim získány, není-li pachatel znám, nebo nebyl-li jeho zdejší pobyt vypátrán, nebo se zdržuje v cizině, a nedostavil-li se pachatel ve lhůtě 60 dnů k příslušnému finančnímu úřadu na veřejné vyzvání.

§ 36.

Uveřejnění rozsudku.

(1) Uložil-li se pro trestný čin podle tohoto zákona trest na svobodě, označí se v rozsudku nejvýše tři časopisy, v nichž má býti rozsudek, a to v každém jednou, uveřejněna na útraty odsouzeného.

(2) Soud stanoví, zda mají býti uveřejněny i důvody rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 37.

Vypovězení

Cizince odsouzeného pro těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona může soud z území československé republiky vypověděti.

§ 38.

Odnětí živnostenského oprávnění.

(1) Bylo-li živností, jiného povolání nebo podniku zneužito ke spáchání těžkého důchodkového přestupku podle tohoto zákona, nebo byly-li spácháním takového trestného činu hrubě porušeny povinnosti, které ze živnosti, povolání nebo podniku vyplývají, a je-li odůvodněna obava, že bude i nadále živností, povolání nebo podniku zneužíváno, nebo že budou porušovány povinnosti z nich plynoucí, může soud v rozsudku vysloviti připustnost odnětí živnostenského oprávnění nebo, jde-li o živnost reální, o jiné povolání nebo podnik, připustnost zákazu je vykonávati nebo dále provozovati. To platí i tehdy, dopustil-li se trestného činu zaměstnanec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán osoby, o jejíž živnost, povolání nebo podnik jde, leč by tato osoba prokázala, že hrubé porušení povinností, které ze živnosti, povolání

nebo podniku vyplývají, nezavinila opominutím péče řádného hospodáře.

(2) Na základě takového rozsudku (odstavec 1) přísluší okresnímu národnímu výboru rozhodnouti o tom, má-li býti živnostenské oprávnění odňato nebo zakázáno vykonávati živnost, jiné povolání nebo podnik. Okresní národní výbor při tom určí dobu do deseti let, po jejímž uplynutí toto opatření zaniká, nebo, byla-li vyalovena ztráta živnostenského oprávnění, přestává pro dotčenou osobu přecházka takového oprávnění opět nabýti. Okresní národní výbor může opatření zrušiti též před uplynutím určené lhůty, pomínila-li jeho potřeba.

§ 39.

Ručení.

Fysické i právnické osoby ručí za pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona, spáchaný při vykonávání tohoto zastupitelského poměru (§ 42). Z ručení jsou však vyňaty nesvéprávné fyzické osoby, pokud jde o trestné činy jejich zákonných nebo úředně zřízených zástupců, a svéprávné fyzické a právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich vědomí. Výkon náhradního trestu na svobodě vylučuje uplatňovati ručení.

§ 40.

Promlčení.

(1) Těžké důchodkové přestupky se promlčují po pěti letech a prosté důchodkové přestupky po jednom roce po spáchání činu.

(2) U trestných činů, spáchaných přesunem hodnot do ciziny nebo nesplněním povinnosti odvodové, nepočíná se promlčecí lhůta, pokud má vinník předmět činu nebo jeho hodnotu ve svém majetku.

§ 41.

Trestní řízení.

(1) Pro stíhání a trestání činů trestných podle tohoto zákona platí předpisy trestního důchodkového práva, pokud není v tomto zákoně odchylných ustanovení.

(2) Trestati činy trestné podle § 33 přísluší:
a) okresním finančním ředitelstvím, jde-li o prosté důchodkové přestupky,
b) trestním soudům důchodkovým, jde-li o těžké důchodkové přestupky.

(3) Soudy a úřady rozhodující o trestných činech podle tohoto zákona hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(4) Pro obor trestných činů podle tohoto zákona neplatí předpisy o úroku odavacích na podíl ze zaplacených peněžitých pokut. Za oznámení těchto trestných činů může však být poskytnuta z vybraných pokut přiměřená odměna podle volného uvážení úřadu.

(5) O dozoru na zachovávání tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných, jakož i pro vyhledávání skutkové podstaty činů trestných podle tohoto zákona platí obdobně ustanovení §§ 18 až 20 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb., s omezením, že oprávnění § 15 cit. zákona lze použítí jen při podezření o činu trestných soudně

§ 42.

Účast třetích osob na trestním řízení.

(1) Kdykoli může být výrokem soudu podle §§ 35, 38 a 39 postižena jiná osoba než obviněný, musí být také tato osoba, je-li vyšetřovacímu úřadu známa, obeslána k jednání; jest oprávněna přednésti skutkové okolnosti, které mohou mít význam pro posouzení věci, a činit návrhy.

(2) Výrok, kterým se činí některé opatření uvedené v §§ 35, 38 a 39, třeba pojmouti do rozsudku.

(3) Kdo je výrokem o opatřeních podle §§ 35, 38 a 39 pojatým do rozsudku postižen, má právo bráti jej v odpor odvoláním.

§ 43.

Výkon trestu.

Tresty na svobodě, uložené pravoplatně podle tohoto zákona, provedou na dožádání vyšetřovacího úřadu řádné trestní soudy podle předpisů trestního řádu.

§ 44.

Mimořádné prominutí.

Ministr financí může výjimečně z důvodů zvláštního ohledu hodných uložený trest, pořádkovou pokutu, propadnutí hodnot, ručitelský závazek nebo útraty zcela nebo zčásti promítnouti nebo trest na svobodě proměnit v peněžitou pokutu.

§ 45.

Přechodná ustanovení trestní.

Činy trestné podle devisových předpisů, spáchané před účinností tohoto zákona, o nichž dosud nebylo pravoplatně rozhodnuto, jest stíhati podle trestních ustanovení tohoto zákona, při čemž však použití té trestní sazby, která jest mírnější.

ODDÍL V.

Závěrečná a přechodná ustanovení.

§ 46.

Působnost, která přísluší podle §§ 29, 30, 32 a 44 ministru, po případě ministerstvu financí, se vykonává na Slovensku po dohodě s pověřencem, po případě s pověřenectvem financí.

§ 47.

Kde se v zákonných ustanoveních uvádějí ustanovení zákona č. 7/1924 Sb., vládního nařízení č. 155/1939 Sb. nebo předpisů je měnicích a doplňujících, jest jimi rozuměti obdobná ustanovení tohoto zákona.

§ 48.

(1) Davisovi tuzemci, kteří jsou v den vyhlášení tohoto zákona vlastníky hodnot, podrobených odvodové povinnosti podle § 8 nebo ohlašovací povinnosti podle § 9, jsou povinni tyto hodnoty odvésti, po případě ohlásiti do 30 dnů po vyhlášení tohoto zákona. O této odvodové a ohlašovací povinnosti platí ustanovení §§ 8 a 9.

(2) Národní banka stanoví, které hodnoty netřeba jí podle odstavce 1 odváděti nebo ohlásiti.

(3) Kdo spíná povinnost podle odstavce 1, nebude trestán za devisové trestné činy, jichž se před vyhlášením tohoto zákona co do odvedených, po případě co do ohlášených hodnot dopustil.

§ 49.

Účinnosti, po případě použitelnosti pozbyvají:

a) zákon ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z roku 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, se změnami a doplňky obsaženými v zákonech ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb., ze dne 19. června 1934, č. 118 Sb. a ze dne 27. června 1936, č. 183 Sb., jakož i v opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938, č. 178 Sb.,

b) opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 287 Sb., kterým se omezují právní jednání s některými majetkovými hodnotami,

c) vládní nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb., vládní nařízení ze dne 2. října 1931,

č. 152 Sb., vládní nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb., vládní nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb., vládní nařízení (VII) ze dne 18. ledna 1932, č. 7 Sb., vládní nařízení (VIII) ze dne 11. února 1932, č. 24 Sb., vládní nařízení (IX) ze dne 15. července 1932, č. 118 Sb., vládní nařízení (X) ze dne 28. července 1932, č. 132 Sb., vládní nařízení (XI) ze dne 30. března 1933, č. 55 Sb., vládní nařízení (XII) ze dne 10. září 1934, č. 202 Sb., vládní nařízení (XIII) ze dne 12. října 1934, č. 218 Sb., vládní nařízení (XIV) ze dne 7. prosince 1934, č. 242 Sb., vládní nařízení (XV) ze dne 6. prosince 1935, č. 225 Sb., vládní nařízení (XVI) ze dne 8. května 1936, č. 122 Sb., vládní nařízení (XVII) ze dne 15. května 1936, č. 135 Sb., vládní nařízení (XVIII) ze dne 11. listopadu 1936, č. 278 Sb., vládní nařízení (XIX) ze dne 18. června 1937, č. 113 Sb., vládní nařízení (XX) ze dne 25. září 1938, č. 189 Sb., vládní nařízení (XXI) ze dne 25. září 1938, č. 190 Sb., vládní nařízení (XXII) ze dne 25. října 1938, č. 247 Sb. a vládní nařízení (XXIII) ze dne 16. února 1939, č. 36 Sb. I.,

d) vyhláška ministra financí (98) ze dne 19. května 1938, č. 102 Sb., vyhláška ministra financí ze dne 22. listopadu 1938, č. 305 Sb., a vyhláška ministra financí (112) ze dne 17. února 1939, č. 37 Sb. I.,

e) vládní nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vládní nařízení ze dne 4. července 1939, č. 156 Sb., o soupisu, povinné nabídce a odvodu cizozemských platidel, drahých kovů, cenných papírů a pohledávek proti cizině, vládní nařízení ze dne 29. listopadu 1939, č. 290 Sb., o devisové amnestii, vládní nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 12 Sb. z r. 1940, vládní nařízení (II) ze dne 8. února 1940, č. 78 Sb., vládní nařízení (III) ze dne 11. dubna 1940, č. 180 Sb., vládní nařízení (IV) ze dne 12. září 1940, č. 323 Sb., vládní nařízení (V) ze dne 26. září 1940, č. 324 Sb., vládní nařízení (VI) ze dne 19. prosince 1940, č. 446 Sb., vládní nařízení (VII) ze dne 27. března 1941, č. 116 Sb., vládní nařízení ze dne 4. prosince 1941, č. 17 Sb. z r. 1942, o odvodu některých zlatých mincí a medailí.

f) vládní nařízení ze dne 14. marca 1939, č. 8 Sl. z., o devizových predpisoch, vládní nařízení ze dne 4. apríla 1939, č. 48 Sl. z., o povinnom postupe vývozných pohľadávk, vládné nariadenie zo dňa 24. apríla 1939, č. 76 Sl. z., o ochrane slovenskej meny a o obehu zákonných platidiel, vládné nariadenie zo dňa 17. mája 1939, č. 102 Sl. z., o doplnení devizových predpisov, vládné nariadenie zo dňa

1. septembra 1939, č. 210 Sl. z., o zabezpečení povinného súpisu a odvodu cudzozemských platidiel, drahých kovov a cenných papierov v pancierových schránkách alebo v iných uzavretých úschovách a o ochrane obehu zákonných platidiel, a vládné nariadenie zo dňa 20. septembra 1939, č. 252 Sl. z., o úprave obchodu s drahými kovmi, nariadenie s mocou zákona zo dňa 12. júna 1940, č. 152 Sl. z., o povinnom vyrovnávaní záväzkov voči cudzine, zákon zo dňa 20. decembra 1940, č. 331 Sl. z., ktorým sa predlžuje platnosť niektorých právnych predpisov o ochrane slovenskej meny a obehu zákonných platidiel, vládné nariadenie zo dňa 6. novembra 1943, č. 145 Sl. z., o skladaní 5% z hodnoty exportnej valuty, vyhláška ministra financí zo dňa 16. marca 1939, č. 20 Sl. z., ktorou sa prevádza vládné nariadenie zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., o devizových predpisoch.

§ 50.

Tento zákon nabýva účinnosti dňom vyhlásenia; provede jej ministr financí v dohode se zúčastnenými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

93.

Vyhláška ministra financí ze dne 3. května 1946.

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé k některým ustanovením devisového zákona.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhláшуji připojené opatření Národní banky Československé ze dne 2. května 1946. Opatření nabývá účinnosti dňem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Opatření

Národní banky Československé

k některým ustanovením devisového zákona.

Národní banka Československá stanoví podle § 12, odst. 2 a 3 a § 27, odst. 2 devisového zákona:

Čl. 1.

Platy ve prospěch devisových cizozemců.

K § 7, odst. 4 a § 10:

(1) Bez povolení Národní banky smějí býti konány platy v tuzemsku v tuzemských platidlech ve prospěch devisového cizozemce státním nebo jiným veřejným úřadům a pokladnám, pokud tyto platy jsou určeny k úhradě daní, poplatků, veřejných dávek, pokut a upouštěcích částek, které devisový cizozemec dluhuje, a pokud se dějí na vrub pohledávky, kterou devisový cizozemec, v jehož prospěch se plat koná, má v tuzemsku.

(2) Bez povolení Národní banky smí býti placeno v tuzemských platidlech nájemné nebo pachtovné z nemovitosti devisového cizozemce v tuzemsku tuzemskému správci této nemovitosti, který může z vybraného nájemného nebo pachtovného bez povolení Národní banky uhrazovati výlohy spojené se správou a udržováním této nemovitosti. Zbytek neupotřebený v kalendářním roce jest správce povinen složit do konce února příštího roku u devisové banky na účet devisového cizozemce. Pokud hrubé roční nájemné nebo pachtovné z nemovitosti převyšuje částku 10.000 Kčs, jest správce nemovitosti povinen do konce února příštího roku předložiti Národní bance přehledné sestavení příjmů a vydání za uplynulý rok, při čemž uvede, kdy přihlásil nemovitost devisového cizozemce.

(3) Bez povolení Národní banky smějí býti v tuzemsku konány platy v tuzemských platidlech tuzemskému advokátovi, notáři (na Slovensku veřejnému notáři) nebo devisové bance ve prospěch devisového cizozemce. Advokáti, notáři (veřejní notáři) a devisové banky jsou však povinni vyžádati si do deseti dnů povolení Národní banky k provedení platu ve prospěch cizozemského věřitele a nebude-li jim toto povolení uděleno, částku neprodleně vrátiti.

(4) Bez povolení Národní banky smějí devisová tuzemci přijímati v tuzemsku od devisových cizozemců platy na úhradu výdajů spojených s jejich pobytem v tuzemsku (zaplatění v hotelu, cestovné v tuzemsku, nákup předmětů pro osobní potřebu, předmětů upomínkových a pod.).

(5) Bez povolení Národní banky smí devisový tuzemec zaplatiti za devisového cizozemce v tuzemsku náklady jeho pobytu až do částky 5.000 Kčs týdně, činí-li tak z důvodů přátelských nebo obchodních styků a aniž tyto náklady s ním jakýmkoliv způsobem zúčtuje.

Čl. 2.

Celní pohledávky za devisovými cizozemci.

K § 7, odst. 4, § 17 a § 20:

(1) Celní úřady smějí bez povolení Národní banky přijímati ve prospěch devisových cizozemců jako jistoty za celní pohledávky nebo na jejich placení státní dlužní úpisy, spořitelni nebo vkladní knížky nebo hotovosti, a smějí po odpadnutí důvodu zajištění takové jistoty opět vydati bez povolení Národní banky.

(2) Peněžní ústavy smějí bez povolení Národní banky vydati z úschovy devisového cizozemce přímo celnímu úřadu jako jistotu za celní pohledávku cenné papíry, pokud nejsou z jiných než devisových důvodů vázány. Takové cenné papíry jest však po odpadnutí důvodu zajištění vydati jen peněžnímu ústavu, od něhož byly převzaty.

(3) Půjčovati nebo prodávati devisovým cizozemcům hodnoty uvedené v odstavci 1 jako jistoty za celní pohledávky lze jen s povolením Národní banky.

Čl. 3.

Odvodová povinnost.

K §§ 8 a 9:

(1) Odvodová povinnost se nevztahuje na vlastní zásobu cizozemských platidel a drahých kovů devisových bank, pokud je devisové banky Národní bance ohlásí a pokud Národní banka tyto banky nevyzve k odvodu.

(2) Národní bance jest odváděti až na další všechny devisy (šeky, směnky, poukázky, pověřovací listy a jiné platební příkazy) znané v tuzemském úředním kursovním listě.

(*) Odvod devís ze států, s nimiž jest platební styk upraven mezinárodním ujednáním, se provádí způsobem stanoveným v opatřeních Národní banky, vydaných podle § 11 devísového zákona.

(*) Odvod devís ze států, s nimiž není ujednána zvláštní úprava platebního styku, se provádí buď

a) přímo na účet Národní banky u jejího zahraničního dopisovatele, nebo

b) nepřímou na účet některé tuzemské devísové banky u jejího zahraničního dopisovatele.

(*) Devisy, které nejsou znamenány v tuzemském úředním kursovním listě, jest do deseti dnů po nabytí nabídnouti prostřednictvím devísové banky k prodeji.

(*) Ustanovení odstavců 3 a 4 platí obdobně pro odvod směnek a šeků znějících na tuzemskou měnu a splatných v cizině.

(*) Cizozemské peníze (bankovky, státovky, drobné peníze papírové a mince) jest nabyvatel povinen odvésti Národní bance do deseti dnů po nabytí, a to buď přímo nebo prostřednictvím devísové banky; Národní banka rozhodne, zda tyto hodnoty odkoupi, převezme sama k inkasu nebo zda mají býti odeslány k dobropisu do ciziny. Stejně může Národní banka rozhodnouti, že cizozemské peníze převezme do nucené úschovy nebo že je ponechá osobě odvodem povinné, anebo nakliditi jejich prodej prostřednictvím devísové banky.

(*) S hodnotami, které Národní banka ponáhá osobě odvodem povinné, nebo které nelze dočasně zpeněžit (odstavec 5), jest dovoleno nakládati jen s jejího povolením.

Čl. 4.

Použití cizozemských platidel a pohledávek za pobytu v cizině.

K §§ 8, 9 a 18:

(1) Devísovní tuzemci smějí použití cizozemských platidel a pohledávek za svého pobytu v cizině jen k účelu uvedenému v povolení Národní banky a do povolené výše.

(2) Devísovní tuzemci, kteří za svého pobytu v cizině získají za svou práci nebo své výkony cizozemská platidla nebo pohledávky vůči devísovým cizozemcům, smějí jich bez povolení Národní banky použití k úhradě přiměřených výdajů spojených s jejich činností a pohybem v cizině (zaopatření v hotelu, cestovné v zi-

řiré, nákup předmětů pro běžnou osobní potřebu, předmětů upomínkových a pod.). O nepotřebovaném zbytku platí ustanovení o povinném odvodu, po případě hlášení.

Čl. 5.

Vývoz, dovoz a průvoz platidel, cenných papírů a drahých kovů.

K § 12, odst. 1 a 3:

(1) a) Vývoz tuzemských a cizozemských platidel jest dovolen jen s povolením Národní banky.

b) Dovoz tuzemských peněz jest dovolen jen s povolením Národní banky. Dovoz ostatních tuzemských platidel (t. j. šeků, směnek, poukazek, pověřovacích listů a jiných platebních příkazů) a platidel cizozemských jest volný.

c) Průvoz tuzemských a cizozemských platidel v zásilkách dopravovaných veřejnými dopravními podniky je volný.

d) Pro vývoz, dovoz a průvoz tuzemských i cizozemských platidel v cestovním styku platí zvláštní opatření Národní banky.

(2) a) Vývoz a dovoz cenných papírů a drahých kovů jest dovolen jen s povolením Národní banky. Dovoz zlatých a stříbrných mincí v cestovním styku jest však volný.

b) Průvoz cenných papírů a drahých kovů v zásilkách dopravovaných veřejnými dopravními podniky jest volný. Průvoz cenných papírů a drahých kovů v cestovním styku jest přípustný jen tím způsobem, že osoba, která je veze, odevzdá je při vstupu do tuzemska pohraničnímu celnímu úřadu, který je na její útraty a nebezpečí odešle na udanou adresu v cizině. K takové zásilce, podávané pohraničním celním úřadem k poštovní dopravě do ciziny, není potřebí povolení Národní banky. Průvoz zlatých a stříbrných mincí jest dovolen v cestovním styku tehdy, dá-li si devísový cizozemec, který je veze, při vstupu na území Československé republiky potvrditi zdejšími kontrolními pohraničními orgány jejich dovoz v „Potvrzení o dovozu platidel“.

(3) Pošta smí přijímat k dopravě do ciziny zásilky obsahující platidla, cenné papíry nebo drahé kovy jen tehdy, předloží-li podatel povolení Národní banky k vývozu a podá-li je otevřeně, aby podací poštovní úřad mohl zkoušeti jejich obsah. Číslo povolení Národní banky a rok jeho vydání vyznačí odesílatel na zásilce, po případě i na poštovní průvodce. Souhlasí-li obsah zásilky s obsahem povolení Ná-

rodni banky, uzavře podatel zásilku za dozoru poštovního úředníka. Pošta převezme povolení, opatří je na rubu svým denním razítkem a uschová je. Nesouhlasí-li obsah zásilky s obsahem povolení Národní banky, nepřevzme pošta zásilku k dopravě.

Čl. 6.

Nakládání s platidly, s cennými papíry a drahými kovy došlými z ciziny bez povolení Národní banky.

K § 12, odst. 2:

(1) Dojdou-li tuzemské peníze (bankovky, stávkovky, dvakrát peníze papírové a mince), cenné papíry nebo drahé kovy z ciziny bez povolení Národní banky, musí být buď vráceny do ciziny, nebo — po vybrání případných poštovních a jiných poplatků, váznoucích na zásilce, od adresáta (příjemce) — v každém jednotlivém případě složeny u Poštovní spořitelny v Praze resp. v Bratislavě ve prospěch odesílatele na bezúročný „Vázaný účet tuzemských peněz došlých z ciziny“, nebo, jde-li o cenné papíry nebo drahé kovy, vloženy ve prospěch odesílatele do vázané úschovy u téhož ústavu.

(2) Pošta je povinna přesvědčiti se, zda se nedopravují v poštovních zásilkách z ciziny tuzemské peníze, cenné papíry nebo drahé kovy bez povolení Národní banky. Proto musí každé cenné psaní došlé z ciziny otevřít v příjemcově přítomnosti a zjistí-li v něm takové hodnoty a chyblí-li k jejich dovozu povolení Národní banky, zásilku příjemci nevydává. Příjemce pak může v odběrní lhůtě stanovené poštovními předpisy učiniti opatření, aby se s obsahem zásilky naložilo podle odstavce 1, leč by si v této lhůtě opatřil povolení Národní banky k dovozu a převzal zásilku sám. Pošta převezme povolení, opatří je na rubu svým denním razítkem a uschová je.

(3) Stejným způsobem (odstavec 2) musí pošta postupovati u všech ostatních poštovních zásilek z ciziny, je-li odůvodněné podezření, že obsahují tuzemské peníze, cenné papíry nebo drahé kovy.

(4) Balíkové zásilky z ciziny, obsahující tuzemské peníze, cenné papíry nebo drahé kovy, dodá pošta v každém případě celnímu úřadu, aby je projednal.

(5) Obdrží-li adresát tuzemské peníze, cenné papíry nebo drahé kovy z ciziny jiným způsobem než poštou, nebo sice v poštovní zásilce,

jejíž obsah nebyl však přezkoušen poštou nebo celním úřadem, je povinen oznámiti to do tří dnů Národní bance Československé v Praze, adresát na Slovensku Národní bance Československé, oblastnímu ústavu pro Slovensko v Bratislavě. K oznámení musí připojit doklady o zásilce (návěští, korespondenci a p.), jakož i seznam došlých peněz (podle druhů), cenných papírů nebo drahých kovů. Totéž platí i pro devisové banky, dojdou-li jim z ciziny tuzemské peníze, cenné papíry, nebo drahé kovy pro tuzemského adresáta. Národní banka rozhodne, jak se má s takto došlými hodnotami naložiti.

Čl. 7.

Arbitrážní obchody.

K § 15:

Devisové banky smějí prováděti arbitrážní obchody s cizozemskými platidly, s vyloučením platidel tuzemských, bez povolení Národní banky, pokud se těmito obchody získává volná devisa.

Čl. 8.

Požizování pro případ smrti.

K §§ 17, 18, 21 a 23:

O hodnotách uvedených v §§ 17, 18, 21 a 23 devisového zákona jest dovoleno volně pořizovati pro případ smrti a lze je z pozůstalosti nabýti bez povolení Národní banky.

Čl. 9.

Postup a použití pohledávek.

K § 18:

(1) Pohledávky vůči devisovým cizozemcům smějí být bez povolení Národní banky postupovány devisovým bankám.

(2) Bez povolení Národní banky jest dovoleno používat pohledávek v cizině vzniklých z výnosu nemovitostí ležících v cizině k placení výloh, které bezprostředně souvisí se správou a udržováním těchto nemovitostí, a k úhradě běžných úrokových plateb a kapitálových splátek hypotekárních zápůjček. Národní bance jest předložiti přehledné sestavení těchto platů vždy za uplynulý kalendářní rok do 15. dubna příštího roku, zároveň s hlášením o změně výše

pohledávek z výnosu nemovitosti a o došlé úhradě čistého výnosu nemovitosti.

Čl. 10.

Volné cizozemské účty u devizových bank.

K § 19 a § 10, odst. 2:

(1) Cizozemské účty u devizových bank, vedené dosud jako „volné cizozemské účty“, jsou napříště pouze „cizozemské účty“ ve smyslu devizového zákona a jako takové jest je neoznačiti, ledaže by Národní banka povolila, aby účet byl veden i nadále jako volný cizozemský účet.

(2) Cizozemské účty mohou být vedeny v Kčs nebo v jiné měně.

(3) Cizozemské účty u devizových bank jsou „volnými cizozemskými účty“ a jest je jako takové i označiti,

a) zřídí-li se v cizí měně výhradně pro dobroписy volných devis, nebo

b) zřídí-li se v Kčs pro dobroписy protihodnoty volných devis, odvedených Národní bance, nebo

c) jsou-li vedeny jako volné cizozemské účty s povolením Národní banky.

(4) Národní banka stanoví směrnici devizovým bankám, které devisy jest považovati za volné devisy podle ustanovení odstavce 3, písm. a) a b).

(5) K dobroписům volných devis, jakož i protihodnot odvedených volných devis na volný cizozemský účet není třeba povolení Národní banky.

(6) S kreditními zůstatky volných cizozemských účtů smí být disponováno bez povolení Národní banky do tuzemska (bez újmy pro ustanovení § 7, odst. 2 devizového zákona), jakož i do ciziny. Vzájemné převody mezi takovými účty jsou rovněž volné.

Čl. 11.

Nakládání s patentními právy.

K § 23:

Bez povolení Národní banky jest dovoleno uzavřítí s devizovými cizozemci právní jed-

nání, jimiž devizový tuzemec nabývá patentního práva, kde není úplata vyšší než 10.000 Kčs ročně.

Čl. 12.

Způsob podávání žádosti o povolení.

K § 27:

(1) Žádosti o udělení povolení podle devizového zákona jest podávati Národní bance pouze na úředních tiskopisech a zásadně prostřednictvím peněžních ústavů nebo peněžních podniků.

(2) Peněžní ústavy nebo peněžní podniky jsou povinny zjišťovati totožnost osoby nebo firmy dříve než za ni podají žádost, uvedenou v odstavci 1.

Čl. 13.

Platnost dosavadních povolení.

Tímto opatřením se zrušují veškerá povolení (úlevy), udělená Národní bankou podle dosud platných devizových předpisů, pokud nejde o povolení vydaná po 1. lednu 1946.

Čl. 14.

Zrušovací ustanovení.

Účinnosti, po případě použitelnosti pozbyvají veškerá opatření Národní banky Československé, pokud se týká býv. t. zv. Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze a Slovenské národní banky, vydaná na podkladě právních předpisů, jejichž účinnost, po případě použitelnost byla zrušena ustanovením § 49 devizového zákona.

V Praze dne 2. května 1946.

Národní banka Československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Oliva v. r.

94.

Vyhláška ministra financí**ze dne 3. května 1946.**

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o vývozu, dovozu a průvozu platidel v cestovním styku.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 82 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhlášíji připojené opatření Národní banky Československé ze dne 2. května 1946. Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Opatření

Národní banky Československé
o vývozu, dovozu a průvozu platidel
v cestovním styku.

Národní banka Československá stanoví podle § 12 a § 27, odst. 2 devisového zákona:

A. Cesty do ciziny.**Čl. 1.**

(1) Devisový tuzemec smí v cestovním styku vyvézt do ciziny na cestovní pas bez povolení Národní banky měsíčně nejvýše hodnotu 500 Kčs v tuzemských nebo cizozemských platidlech (§ 8 devisového zákona); z tuzemských peněz smějí však býti vyváženy pouze mince a z papírových nejvýše padesátikoruny.

(2) Devisový tuzemec nesmí vyvážeti bez povolení Národní banky pro spotřebu ve státech, s nimiž jest sjednána zvláštní platební úmluva, platidla ve měnách ostatních států.

(3) Cizozemská platidla přidělená devisovému tuzemci pro cestu do ciziny musí peněžní ústav nebo podnik, oprávněný k přidělování, zapsati v každém případě do „Záznamu o přidělu valut“, připojeného k cestovnímu pasu cestující osoby. Ústav nebo podnik jest povinen přesvědčiti se při druhém a každém dalším přidělu, zda po předchozím přidělu byla cesta do ciziny uskutečněna, a nebyla-li usku-

tečněna, zda přidělená platidla byla vrácena. Při zjištění závady odepře přiděl a oznámí případ ihned Národní bance.

(4) Vyváželi devisový tuzemec tuzemská platidla, zapíše si vyváženou částku sám do „Záznamu o přidělu valut“. Při nemožnosti obstarati si „Záznam o přidělu valut“ může cestující zapsati platidla vyvážená v rámci volné hranice na poslední volné stránce pasu.

(5) Tiskopis „Záznam o přidělu valut“, vydaný Národní bankou, jest nedílnou součástí cestovního pasu devisového tuzemce; lze jej obdržeti u devisové banky nebo jiného oprávněného podnikníka nebo v nutných případech u pohraničního kontrolního orgánu. Devisová banka nebo jiný oprávněný podnik nebo kontrolní pohraniční orgán vypíše záhlaví „Záznamu o přidělu valut“ a vlepí jej na vnitřní stranu zadní desky cestovního pasu; na nepřelepenou část zadní desky poznamená „Záznam o přidělu valut“ vydán dne“ a zápis opatří firemním, po případě úředním razítkem a podpisem tak, aby část razítka byla otisknuta také na jazyku záznamu. Duplikáty „Záznamu o přidělu valut“ vydává jen Národní banka Československá, devisový odbor, v Praze a její oblastní ústav pro Slovensko v Bratislavě.

(6) Devisovému tuzemci smějí býti bez povolení Národní banky prodány jakékoliv cestovní jízdenky do ciziny (železniční, lodní, letecké a pod.) včetně zpátečních jízdenek jen do 250 km délky trati od hranic Československé republiky.

(7) Devisový tuzemec, který cestu do ciziny nenastoupil, jest povinen odvésti cizozemská platidla, přidělená v rámci volné hranice, do 30 dnů ode dne přidělu a cizozemská platidla, přidělená na podkladě povolení Národní banky, do 10 dnů po uplynutí platnosti povolení (§ 8 devisového zákona). V týchž lhůtách jest vrátiti i nepoužitě jízdenky do ciziny.

Čl. 2.

(1) Devisový cizozemec smí vyvézt do ciziny v cestovním styku bez povolení Národní banky měsíčně nejvýše 500 Kčs v tuzemských mincích a v papírových penězích nejvýše v padesátikorunách. Prokáže-li však potvrzením pohraničního kontrolního orgánu, že do Československé republiky dovezl cizozemská platidla, může je do tří měsíců od vydání tohoto potvrzení opět vyvézt bez povolení Národní banky.

(2) Šeky a pověřovací listy (akreditivy) vydané v cizině smí devisový cizozemec, jsou-li

vydány na jeho jméno, vyvézti zpět do ciziny kdykoli bez povolení Národní banky.

(3) Přidělovati devisovým cizozemcům jakákoliv cizozemská platidla bez povolení Národní banky jest zakázáno.

(4) Devisovému cizozemci smějí býti bez povolení Národní banky prodány za tuzemská platidla jakékoliv jízdenky do ciziny (železniční, lodní, letecké a pod.), včetně zpátečních jízdenek jen do 250 km délky trati od hranic Československé republiky. Za cizozemská platidla, která Národní banka učí ve svých směrnicích, mohou býti cizozemcům prodávány jízdenky do kteréhokoliv místa.

Čl. 3.

Turisté, překročující hranice s vyletním osvědčením, turistickou propustkou nebo s jiným podobným dokladem, opravňujícími k přechodu hranic, smějí vyvézti na den hodnotu 50 Kčs, nejvýše však měsíčně hodnotu 500 Kčs v tuzemských mincích a papírových penězích do 50 Kčs anebo v cizozemských platidlech toho státu, jehož hranice přecházejí. Totéž platí pro účastníky hromadných výprav, překročujících hranici se společným cestovním pasem nebo jiným společným cestovním dokladem.

Čl. 4.

(1) Osoby, které mají bydliště v pohraničním pásmu, smějí v pohraničním styku bez povolení Národní banky vyvézti na pohraniční průkaz (propustku) na den na osobu hodnotu 50 Kčs, nejvýše však měsíčně hodnotu 500 Kčs v tuzemských mincích a v papírových penězích nejvýše v padesátikorunách anebo v cizozemských platidlech toho státu, jehož hranice přecházejí.

(2) Částku vyváženou podle odstavce 1 jest povinna devisová banka nebo jiný oprávněný podnik anebo strana sama, nepožadovala-li přiděl, zapisovati v časovém pořadí do „Pohraničního záznamu vyvážených platidel“. Tiskopis tohoto záznamu, vydaný Národní bankou, lze obdržeti u devisové banky nebo jiného oprávněného podniku, anebo v nutném případě u kontrolního pohraničního orgánu. Řádně vyplněný záznam jest před prvním použitím k vývozu platidel předložit kontrolnímu pohraničnímu orgánu k ověření správnosti údajů.

Čl. 5.

(1) Pokud jest tímto opatřením dovolen vývoz platidel bez povolení Národní banky (§ 2v,

volná hranice), mohou devisové banky a jiné oprávněné podniky přidělovati cizozemská platidla devisovým tuzemcům v rámci volné hranice bez povolení Národní banky.

(2) Vyvážejí-li se platidla v hodnotě vyšší, než kolik činí pro jednotlivý případ volná hranice, jest třeba povolení Národní banky pro celou vyváženou částku.

B. Cesty z ciziny do tuzemska.

Čl. 6.

(1) Bez povolení Národní banky jest dovoleno dovézti z ciziny cizozemská i tuzemská platidla (§ 3 devisového zákona). Dovozy tuzemských peněz jest s výjimkami dále uvedenými zakázán.

(2) Cestující a cestovním pasem, ač devisový tuzemec vracející se z ciziny nebo devisový cizozemec vstupující na území Československé republiky, smí bez povolení Národní banky dovézti měsíčně nejvýše 500 Kčs v tuzemských mincích nebo v papírových penězích nejvýše v padesátikorunách.

Čl. 7.

(1) Dováží-li devisový cizozemec do Československé republiky bez povolení Národní banky tuzemské peníze v částce přesahující volnou hranici anebo v hodnotách vyšších než 50 Kčs, musí je odevzdati pohraničnímu kontrolnímu orgánu na potvrzení a vyzvednouti si je na zpáteční cestě nebo udati adresáta v cizině, kterému tato platidla mají býti zaslána v cenném psaní na útraty a nebezpečí cestujícího. Pro tyto zásilky, podávané pohraničním kontrolním orgánem k poštovní dopravě, není třeba povolení Národní banky.

(2) Dováží-li devisový tuzemec do Československé republiky bez povolení Národní banky tuzemské peníze v částce přesahující volnou hranici anebo v hodnotách vyšších než 50 Kčs, musí je odevzdati na potvrzení pohraničnímu kontrolnímu orgánu, který je zašle Poštovní spořitelně v Praze nebo v Bratislavě podle toho, má-li cestující bydliště v zemích České a Moravskoslezské nebo na Slovensku. Poštovní spořitelna připiše tyto peníze ve prospěch cestujícího na bezúročný „Vázaný účet tuzemských peněz došlých z ciziny“. S těmito penězi lze nakládati jen s povolením Národní banky.

Čl. 8.

(1) Turisté, překročující hranici s vyletním osvědčením, turistickou propustkou nebo jiným

podobným dokladem opravňujícím k přechodu hranic, smějí dovézt v tuzemských penězích na den 50 Kčs, nejvýše však měsíčně 500 Kčs v tuzemských mincích nebo v papírových penězích nejvýše v padesátikorunách.

(2) Osoby, které mají bydliště v pohraničním pásmu, smějí v pohraničním styku bez povolení Národní banky dovézt na pohraniční průkaz (propustku) v tuzemských penězích na den 50 Kčs, nejvýše však na osobu měsíčně 500 Kčs v mincích nebo v papírových penězích nejvýše v padesátikorunách.

(3) Ustanovení článku 7 platí obdobně.

C. Průvoz platidel.

Čl. 9.

Devisový cizozemec smí provážeti cizozemská platidla bez povolení Národní banky za podmínek čl. 2, odst. 1. Jinak platí pro průvoz platidel ustanovení čl. 1 až 8 o dovozu a vývozu platidel.

V Praze dne 2. května 1946.

Národní banka československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Oliva v. r.

95.

Vyhláška ministra financí ze dne 3. května 1946,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o hlášení pohledávek a závazků vůči cizině, jakož i o hlášení některých majetkových hodnot a práv.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhláší připojené opatření Národní banky československé ze dne 2. května 1946. Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Opatření

Národní banky československé

o hlášení pohledávek a závazků vůči cizině, jakož i o hlášení některých majetkových hodnot a práv.

Národní banka československá stanoví podle §§ 9, 26 a 48 devisového zákona:

Čl. 1.

(1) Národní bance jest hlásiti tyto majetkové hodnoty, majetková práva a majetkové závazky devisových tuzemců:

a) pohledávky vůči devisovým cizozemcům, vzniklé jakýmkoliv způsobem a v jakémkoliv měně,

b) cizozemské státní a jiné veřejné a soukromé díle dluhopisy, zástavní listy, pokladniční poukázky, životní a jiné kapitálové a důchodové pojistky splatné v cizině,

c) podniky (firmy, representace, závody a pod.), podíly a účasti na podnicích, společnostech a pod. v cizině, ať jsou vyjádřeny v cených papírech (akcích, kuksech, podílech) či jakýmkoliv jiným způsobem,

d) nemovitosti v cizině,

e) cizozemská a tuzemská platidla a tuzemské cenné papíry, které jsou pro devisového tuzemce uloženy v cizině, a

f) závazky devisových tuzemců vůči devisovým cizozemcům, vzniklé jakýmkoliv způsobem a v jakémkoliv měně.

(2) Národní bance jest hlásiti tyto majetkové hodnoty a majetková práva devisových cizozemců:

a) podniky (firmy, representace, závody a pod.), podíly a účasti na podnicích, společnostech a pod. v tuzemsku, ať jsou vyjádřeny v cených papírech (akcích, kuksech, podílech) či jakýmkoliv jiným způsobem,

b) veškeré ostatní tuzemské cenné papíry nalézající se v tuzemsku, a

c) nemovitosti v tuzemsku.

(3) Národní bance jest hlásiti jakékoliv změny, týkající se hodnot, práv a závazků hlášených podle odstavců 1 a 2.

Čl. 2.

(1) Hlášením jest povinen vlastník (věřitel), po případě držitel hodnot podrobených hlášení, po případě dlužník. V jejich zastoupení jest

však povinna podati hlášení osoba, která hodnoty nebo závazky spravuje, u hodnot, které jsou v úschově tuzemského peněžního ústavu (peněžního podniku), tento tuzemský peněžní ústav (peněžní podnik) a u hodnot uvedených v čl. 1, odst. 2, osoba, která je má pro devisového cizozemce v úschově, jinak osoba, která se o ně stará. Hlášením jsou povinny též veřejné úřady, veřejné ústavy, státní a jiné veřejné podniky, jakož i veřejnoprávní korporace a nadace

(2) Náležejí-li cenné papíry tuzemským peněžním ústavům nebo peněžním podnikům, nositelům veřejnoprávního sociálního pojištění nebo soukromým pojišťovnám, ohlásí je vždy jejich vlastníci a nikoliv jejich schovatel.

(3) Postihuje-li ohlašovací povinnost stran téže hodnoty nebo téhož závazku více osob, mohou podati všechny společné hlášení s případným vyznačením podílu.

Čl. 3.

(1) Pohledávky, jiné majetkové hodnoty a práva, jakož i závazky jest hlásiti do 10 dnů po jejich nabytí, vzniku nebo převzetí do úschovy nebo správy, pokud není jinak stanoveno v dalších odstavcích.

(2) Pohledávku vzniklou vývozem zboží ohlásí vývozce nebo jeho zmocněnec tím, že připojí k průvodním listinám zápisky řádně vyplněný úřední tiskopis „Hlášení vývozní pohledávky“, který jest průpisovým listem „Statistické ohlášky vývozu“.

(3) Závazek vzniklý dovozem zboží ohlásí dovozce nebo jeho zmocněnec tím, že odevzdá celnímu úřadu řádně vyplněný úřední tiskopis „Hlášení dovozního závazku“, který je průpisovým listem „Statistické ohlášky dovozu“. Prohlašuje-li se zboží ústně a podléhá-li dovoz statistickému hlášení, slouží k ohlášení závazku z dovozu příslušně označený průpisový list celního nálezu.

(4) Odchytkou od ustanovení odstavce 1 jest dovoleno ohlašovati vždy do 15. ledna, 15. dubna, 15. července a 15. října za uplynulé kalendářní čtvrtletí:

a) pohledávky a závazky tuzemských peněžních ústavů (peněžních podniků) a pojišťoven,

b) pohledávky a závazky z obchodního spojení (výlohy, odměny, insertní a reklamní výlohy), pokud nejsou běžně ohlašovány podle ustanovení odstavců 2 a 3.

c) pohledávky a závazky dopravních firem za dopravné, skladné a pod.,

d) pohledávky a závazky z licenčních a patentních smluv a za patentní poplatky,

e) pohledávky a závazky z titulu autorských, lékařských a jiných honorářů,

f) pohledávky a závazky advokátů z právního zastupování,

g) jiné pohledávky a závazky, jejichž čtvrtletní hlášení Národní banka osobě hlášením povinné na žádost povolí.

(5) Devisoví cizozemci, kteří se stanou devisovými tuzemci, jsou povinni ohlásiti hodnoty a závazky jmenované v článku 1 do deseti dnů ode dne, kdy se stali devisovými tuzemci.

(6) Devisoví tuzemci, kteří se zúčastní v cizině v době, kdy jim vznikne povinnost hlášení, splní ji nejpozději do deseti dnů po svého návratu do tuzemska.

Čl. 4.

(1) Změny hodnot a závazků hlášených podle článku 1 jest hlásiti do 10 dnů po nastání změny, pokud není dále jinak stanoveno.

(2) Změny pohledávek a závazků uvedených v článku 3, odstavec 4, jest dovoleno hlásiti odchylkou od ustanovení odstavce 1 vždy do 15. ledna, 15. dubna, 15. července a 15. října za uplynulé kalendářní čtvrtletí.

(3) Pro hlášení změn vývozních pohledávek a dovozních závazků platí ustanovení článku 5.

Čl. 5.

Devisoví tuzemci jsou povinni ohlásiti Národní bance vždy nejpozději do 15. ledna, 15. dubna, 15. července a 15. října změny nastalé v uplynulém čtvrtletí v jejich vývozních pohledávkách nebo dovozních závazcích a stav těchto pohledávek a závazků ke konci téhož čtvrtletí. K hlášení jest použití úředních tiskopisů „Hlášení stavů a změn pohledávek za vyvezené zboží“, po případě „Hlášení stavů a změn závazků za dovezené zboží“. Nezmění-li se stav pohledávek, po případě závazků během čtvrtletí, může býti hlášení učiněno dopisem, v němž se uvedou číselné stavy pohledávek, po případě závazků v jednotlivých státech v původních měnách.

Čl. 6.

(1) Devisoví tuzemci uvedení v článku 2, kteří v den vyhlášení devisového zákona vlastní (drží) hodnoty nebo mají závazky uvedené v článku 1, nebo tyto hodnoty nebo závazky spravují, mají v úschově nebo jinak se o ně starají, jsou povinni ohlásiti je do 30 dnů po

vyhlášení devisového zákona. Není však třeba hlásiti hodnoty a závazky, ohlášené již Národní bance podle její vyhlášky uveřejněné v Úředním listu č. 95 ze dne 8. září 1945, o hlášení pohledávek, práv a nároků, jakož i závazků vůči bývalé německé říši, a podle její vyhlášky uveřejněné v Úředním listu I, částka 20 ze dne 2. února 1946, o hlášení některých hodnot a práv; rovněž hodnoty a závazky, osvobozené těmito vyhláškami od povinnosti hlášení, není třeba hlásiti.

(2) Hlášením podle odstavce 1 splní devisový tuzemeč povinnost hlášení podle § 48 devisového zákona.

(3) Změny hodnot a závazků, hlášených Národní bance, které nastaly před vyhlášením devisového zákona, jest hlásiti, pokud se tak již nestalo, do 30 dnů po jeho vyhlášení, po případě v nejbližším čtvrtletním hlášení podle čl. 3, odst. 4, nebo podle čl. 5.

Čl. 7.

(1) Hlášení podle předešlých článků se podává u Národní banky Československé v Praze nebo u jejího oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě, podle toho, jde-li o devisového tuzemce, který má bydliště (sídlo) v zemích České a Moravskoslezské nebo na Slovensku, anebo jde-li o hodnoty, které má devisový cizozemec v zemích České a Moravskoslezské nebo na Slovensku.

(2) Hlášení se podávají na úředních tiskopisech, které jest vypíniti podle směrnic otištěných na zadní straně tiskopisů. Tiskopisy lze obdržeti u Národní banky Československé v Praze, jejího oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě a jejich filiálek, jakož i u peněžních ústavů a peněžních podniků, tiskopisy ku hlášení pohledávek z vývozu a závazků z dovozu, jež jsou průpisovými listy „Statistických ohlášek“, též u Státní tiskárny v Praze, u celních a poštovních úřadů, jakož i u železničních výpraven zboží.

Čl. 8.

Národní banka může jednotlivým osobám nebo skupinám osob povolití jiný než v předcházejících člancích upravený způsob hlášení.

V Praze dne 2. května 1946.

Národní banka Československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Oliva v. r.

96.

Vyhláška ministra financí ze dne 3. května 1946,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o nakládání s drahými kovy.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhlasuji připojené opatření Národní banky Československé ze dne 2. května 1946. Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Opatření

Národní banky Československé o nakládání s drahými kovy.

Národní banka Československá stanoví podle §§ 8, 16 a 26 devisového zákona:

Čl. 1.

Devisoví tuzemeč jsou povinni odvésti Národní bance do deseti dnů po nabytí drahé kovy, t. j. zlato, stříbro, platinu, palladium, ruthenium, rhodium, iridium a osmium ve stavu nezpracovaném (slitky, plechy, pruty, granálie, dráty, zlomky, staré zlato, stříbro a platinu, t. j. předměty z drahých kovů, při nichž se hodnotí jen obsah drahého kovu, odpadky a pod., ve stavu ryzím nebo ve směsi, anebo ve slitině s jinými kovy), jakož i zlaté a stříbrné mince vzaté z oběhu nebo oběhu neschopné, mince obchodní, mince slavnostní a zlaté medaile, pokud nejsou od odvodové povinnosti osvobozeny podle ustanovení tohoto opatření. Odvod jest provéstí Národní bance přímo, prostřednictvím devisové banky nebo prostřednictvím osoby oprávněné podle článku 3.

Čl. 2.

(1) Odvodové povinnosti nepodléhají:

a) drahé kovy ve zlomcích včetně starého zlata, stříbra a platiny, pokud pocházejí z předmětů, které sloužily přiměřené osobní potřebě jejich majitelů a jsou v jejich držení,

b) zlaté mince vzaté z oběhu, mince obchodní, mince slavnostní a zlaté medaile, které mají hodnotu sběratelskou, nebo pro jejich držitele hodnotu památkovou, a

c) stříbrné mince vzaté z oběhu a stříbrné mince obchodní a slavnostní.

(2) Národní banka stanoví v pochybných případech, jsou-li drahé kovy od odvodu osvobozeny či nikoliv.

(3) Ustanovení o odvodu drahých kovů, jejich nabývání, zcizování a zastavování neplatí pro směsi a slitiny, je-li v nich méně než 10% ryzího stříbra nebo méně než 1% jiného ryzího drahého kovu.

(4) S drahými kovy, které jsou osvobozeny od odvodové povinnosti podle odstavce 1, smí být nakládáno bez povolení Národní banky jen podle ustanovení tohoto opatření.

(5) Hodnoty uvedené v odstavci 1, lze prodati jen Národní bance, devisové bance nebo osobě oprávněné podle článku 3 a jde-li o mince a medaile hodnoty sběratelské, obchodníkům podle článku 4.

Čl. 3.

(1) Osoby, které obdrží od Národní banky všeobecné povolení k nabývání drahých kovů podle § 16 devisového zákona (dále jen „osoby oprávněné“), jsou povinny zapisovati ihned po nabytí drahé kovy jakýmkoliv způsobem nabyté do „rejstříku drahých kovů“. Opis (průpis) tohoto rejstříku jest předkládati Národní bance zároveň s hlášením podle odstavce 2.

(2) Osoby oprávněné nemusí drahé kovy Národní bance odváděti, pokud Národní banka je k odvodu nevyzve, jsou však povinny podávati vždy nejpozději do 15. ledna, 15. dubna, 15. července a 15. října „hlášení stavu drahých kovů“ za uplynulé kalendářní čtvrtletí. Národní banka může uložit jednotlivým oprávněným osobám, aby hlášení prováděly v jiných lhůtách.

(3) Národní banka stanoví směrnici prostřednictvím zájmových korporací způsob, jakým jest vésti „rejstřík drahých kovů“ a formu a obsah „hlášení stavu drahých kovů“.

(4) Osoby oprávněné smějí s drahými kovy nakládati jen k účelu, ke kterému jim je Národní banka přidělí nebo uvolní, leč by šlo o prodej mincí obchodníkům s mincemi.

Čl. 4.

(1) Obchodníci s mincemi, kteří mají zvláštní (numismatické) povolení Národní banky, smějí nabývat zlatých a stříbrných neoběžných mincí a zlatých medailí, které nejsou v oběhu, pokud vesměs mají sběratelskou hodnotu, a opět je prodávati v rámci tohoto povolení. Devisoví tuzemci smějí bez povolení takové mince a medaile těmto obchodníkům s mincemi zcizovati nebo jich od nich nabývat.

(2) Obchodníci uvedení v odstavci 1 jsou povinni podávati Národní bance ve lhůtách uvedených v čl. 3, odst. 2 výkazy o nákupech a prodeích zlatých mincí a medailí podle jejich směrnice.

Čl. 5.

K dodání zlatého drahého kovu včetně starého zlata, stříbra a platiny (čl. 2, odst. 1, písm. a) spotřebitelem, z něhož má být pro něho zhotoveno zboží nebo předmět z drahého kovu, není třeba povolení Národní banky. Při bytky vzniklé po zpracování takto dodaných drahých kovů může podnikatel v rámci svého živnostenského nebo jiného oprávnění zpracovati.

Čl. 6.

Bez povolení Národní banky smějí být darovány zlaté a stříbrné mince, které nejsou v oběhu, a zlaté medaile osvobozené od odvodu (čl. 2, odst. 1) devisovým tuzemcům při rodinných a slavnostních příležitostech a smí být o nich volně pořizováno pro případ smrti.

Čl. 7.

Bez povolení Národní banky nesmějí být v dražbách a úředních prodeích z volné ruky draženy nebo prodávány drahé kovy ani nesmí jich být jinak nabýváno.

Čl. 8.

Bez povolení Národní banky jest dovoleno zastavovati u půjčoven drahé kovy, pokud jsou osvobozeny od povinnosti odvodu podle článku 2 nebo pokud jsou v držení osob oprávněných podle článku 3 nebo 4.

Čl. 9.

(1) Národní banka si vyhrazuje přímý nákup drahých kovů vytěžených a vyrobených v tuzemsku od těžařů a výrobců.

(2) Kdo drahé kovy těží nebo při výrobě získává, jest povinen oznámiti Národní bance své jméno a bydliště (sídlo) do 10 dnů po zahájení těžby, výroby, anebo do 30 dnů po vyhlášení tohoto opatření, těžil-li nebo získával-li drahé kovy v den vyhlášení tohoto opatření.

(3) Drahé kovy vytěžené nebo vyrobené v jednotlivém měsíci jest hlásiti Národní bance nejpozději do 10. dne příštího měsíce. Národní banka rozhodne, zda jest tyto kovy odvésti jí nebo místům, které určí, anebo jak jinak má být s nimi naloženo.

Čl. 10.

Dosavadní povolení, udělena k nakládání s drahými kovy v zemích České a Moravskoslezské dozorcí úřadovnou při bývalém ministerstvu hospodářství a práce nebo ministerstvem průmyslu, a na Slovensku bývalým ministerstvem financí, platí ještě 3 měsíce po vyhlášení tohoto opatření, podá-li osoba dosud oprávněná Národní bance žádost o nové oprávnění do 30 dnů po vyhlášení tohoto opatření.

V Praze dne 2. května 1946.

Národní banka Československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Oliva v. r.

97.

Vyhláška ministra financí ze dne 3. května 1946.

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o dovozu a průvozu říšských marek.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhláší při-

pojené opatření Národní banky Československé ze dne 2. května 1946. Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Opatření

Národní banky Československé o dovozu a průvozu říšských marek.

Národní banka Československá stanoví podle § 12, odst. 1, písm. b) devisového zákona:

Čl. 1.

Jen a povolením Národní banky jest dovoleno dovézt z ciziny jakýmkoliv způsobem říšské marky včetně okupačních marek.

Čl. 2.

Průvoz říšských marek jest dovolen jen v zásilkách dopravovaných veřejnými dopravními podniky. Průvoz říšských marek v cestovním styku jest přípustný jen tím způsobem, že devisový cizozemec, který je veze, odevzdá je při vstupu do tuzemska pohraničnímu celnímu úřadu, který je na jeho útraty a nebezpečí odešle na udanou adresu v cizině. K takové zásilce, podávané pohraničním celním úřadem k poštovní dopravě do ciziny, není potřeba povolení Národní banky.

V Praze dne 2. května 1946.

Národní banka Československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Oliva v. r.

Odběrní podmínky na rok 1946.

Předplatné ročníku 1946 stanoví se částkou Kčs 300.— a jest splatno 1. ledna 1946 resp. ihned po obdržení složenky.

Předplatné na části roku přijímá se jen od počátku kalendářních čtvrtletí do konce ročníku a stanoví se částkou Kčs 80.— za čtvrtletí.

Zvýšení cen předplatného se vyhrazuje.

Zaplacené předplatné se nevrací.

Novým předplatitelům se Sbirka zasílá až po zaplacení předplatného. Vypovědětí odběr Sbirky možno toliko písemně. Pouhé vrácení částek nestačí.

Na skladě jsou jednotlivé částky Sbirky i celé brožované ročníky 1918—1945 a prodávají se jen za hotové. Na ročníky (jedinlivé částky) 1918—1930 přiráží se 200 %, na ročníky (jedinlivé částky) 1931—1945 100 %.

Ceník všech částek Sbirky (1918—1945) stojí Kčs 10.—

Pro cizinu jsou sazby o 100 % vyšší.

Platby poštovními známkami se nepřijímají.

Zakoupené výtisky se nepřijímají zpět, ani nevyměňují.

Reklamacce nutno podávat jen písemně do 28 dnů po vydání (zaplacení) částky.

Administrace Sbirky zákonů a nařízení
republiky Československé
Praha III., Tržičká 9.

Tel.: 45941. — šek. úč. Pošt. spoř. 40.664.